

Taşkala Kuşlar

MULLA KURT

Taşkala Kuşlar

Mulla KURT

Kapak Tasarımı

Esmâ Nur Ayçe Çelik BAŞAK

Mizanpaj

Fatih KIRMIZIGÖZ

Editör

Dr. Enes BAŞAK

ISBN

978-605-184-364-3

1. Basım, Mart 2022

SAGE Yayınları

Baskı ve Cilt:

SAGE YAYINCILIK VE MATBAACILIK

Kazım Karabekir Cad. Kùltür Çarşısı Kat: 2

No: 7/101-102-103

İskitler/Ankara

Tel.: 0312 314 00 02/05

bilgi@bizimdijital.com

“Ve kadınlar yeteceklerin kaburgadan yaratılınca ne de çok şeye yetmişler.”

Bu eser, ataması yapılmayan ve ataması yapılmadığı için hayatına son veren eğitim emekçilerine ithafen yazılmıştır.

ÖNSÖZ

Taşkala Kuşlar'ı yazarken Yaşar Kemal'e bir röportajda "Neden hep Çukurova'yı yazıyorsunuz?" sorusuna " Herkes kendi Çukurova'sını yazıyor." Söylemini rehber edindiğimi söylemeliyim. Benim Çukurova'mın da Saçıkara Köyü olduğunu bilin istedim. Saçıkara sizi yerele iten konuşmaları, geriye iten bakışları ve içine çeken kapı ardıllarına alır. Bunu neden söylüyorum elbette nedenleri sıralı. Yazdıklarımı kısa kesiyorum ki aralarına aldıklarında pata küte hırpalayıp tanınmaz hale getireceklerini çok iyi biliyorum.

Ayçiçeği tarlasında insan silüetindeki korkuluğu düşünün. Yazdığım topraklarda bu yoktur. Kendilerinden daha korkunç ve daha rezili de yoktur. Hayvanların yüzleri bile ekşidir. Ağaçların kabukları soyuk, ev duvarlarının sıvası döküktür. Sütleri kesik yolları yavandır. Serpilip de yeşereni keçiye, koyuna yedirmişler. Yeniyetme bir kız çocuğunun şalvarının çarpışı duyuldu mu, köşe başlarından doğrulan yoz bakışları görürsünüz. Durumu olmayan aileye giymedikleri giyitleri, yatmadıkları yorganları, yemedikleri bulguru verirler. Farelerin insanın değil de kilim altındaki Amerikan dolarının kulağını yediğinde ev sahibi kefenin cebi olmadığını anlamadan ölür. Seviyorum diyerek yerden yere vurmuyorum Saçıkara Köyünü.

Anlatmak istediğim şey şudur:

Yazar değil bir yazanı. Aydın değilim ancak aydın sorumluluğu güderek köyümde gerçekleşen sürekli karşılaştığımız, içimizde nevrozluk yarattığımız ve elimizden gelmeyip seyirci kaldığımız bercesteyi okuyun istiyorum.

Lodosun erittikleri ile poyrazın kestiklerinden kimse şikâyetçi değil. Asıl amaç poyraz penceresini aralayanın kimler olduğunu bulup hesap sormak.

Şubat 2022

Zahterin Mehmet yedi kuşaktan gelme böğür ağrısıyla yatağın içinde kıvrılırken karısı Teslime'ye dönüp:

-Yüzünü tülbentle ört de sinekler yemesin dedi.

Tülbendin dört yanını gerdirip yüzünü örttü Urkuya'nın.

Teslime:

- Uşak dağda kurduna çakalina ne etti ola? Canavar sokulsa davara, çıkarıp tüfek atacak can mı var Yusuf'um da? Aşa'm desen bir kız çocuğu diner, dayanır dağlarda.

Mehmet biraz daha doğruldu yatağından.

- Elin uşağı kuş satıp bubasına para getirir. Bi senin çocuklar mı gıymatlı? Leblebiden nem alırsın. Bir iki güne geçer bu hastalık ben giderim. Durduk yere evlatlarıma eziyet edecek delim. Gözleri açılıns elleme.

- Senden ödleri sıtma tutar. Bereket versin ayın aydını var.

- Şunun şurasında sabaha ne kaldı. Çan şingirtisi duyuldu mu aç ahırın kapısını. Korkağa yakın olsunlar. Amanat bakmazlar malımıza canı gibi bakarlar.

- Sen bilin canı gıymatlılıkta topal ayağına kimin sözü geçmiş bu köyde?

-Senin ağzına da laf verdik gece gece. Yat haydi afakanlarımı kaldırma.

Yusuf öndeydi. Ayşe eşeğin üstünde elimdeki elektriği bir o yana bir bu yana pır pır sallıyordu.

Yusuf: Ayşe sesime gel hele azığı açıp iki dıkım¹ alalım.

---

¹ Bir lokma.

Koyunları kuytuya çekip diz geldiler.

Aletiriği açıp durma pili biter koyun bile guzular ilazım olur. Ayın aydını yeter dedi.

- Üç gündür gelir gideriz dindim dayandım. Bubam iyi olsun gayri.

- Yağmur yok yağ yok. Eşek gider sen oturursun. Üşünecek hava mı var? Canın tez senin ötüp durma! Yarın köyün en delikanlısı Zahter'in Mehmet'in oğludur. Elli koyunu önüne katmış güdermiş diyecekler.

- Bubamdan korkum olmasa gelmem bu dağ başına. Mektep olsa mahanayla ora giderdik. Yusuf, eli çomaçlı kalktı.

- Dür koy heybeye azığı. Koyunlar birinin tarla anına girerse anamızı bellerler.

- Bak hele Ağam koyun guzulasa ne edecen becerebilin mi?

- Aha sokuveririm uncacık elimi içine. Bir iki kere gördüm bubamdan.

Değneği koltuk altına alıp eli çomaçlı az uzaklaştı.

- Korkma koyun kuzularsa sırtıma belerim. Sen eşeğe mukayyet ol kâfi.

Dere kenarında sürünün önünde diz geldi. Son dıkımını aldı. Domatesin suyu aktı. Üstüne çöktüğü ağırlığını, değneği gerdanına koyarak hafifletmek istedi. Ayın gümüşü şavkını çevresi kızarık gözleriyle öteledi. Yüreği tuttu, uyudu. Ayşe de kepeneye sarılmış bir üşüme gelmişti. Gün ışırınca dingedek² düştü Ayşe. Havalanan tozları gördü. Uzunca bir sürü geçti önünden. Çoban köpeklerinin sesi Yusuf'u uyandırdı. Hacıbey ayaklarını eşeğin döşüne vura vura durdu Yusuf'un önünde.

- Ne o lan uyuya mı kaldınız?

---

² Aniden irkilme.

- Yüreğim geçmiş ağam. Bizim sürüyü gördün mü?

- Bekçi miyim lan ben. Ne bilem! Hırsızın biri önüne kattıysa bir dayak da ben atı veririm size ya başımı belaya sokma ya değmez. Var karşı dağa sor soruştur öğlen oldu ya!

-Aşaa! Kepenek kalsın goş gız haydi!

Kuşlar, güneş doğmadan ötüyordu. Güneşin önü sisti, ay bitikti. Kazandelener³ tarla anında başı dik, eğilcenler⁴ kavruktu. Gökbaşların ucunda bambullar, taşların kuytuluklarında an tilkileri vardı. Yusuf'un seyirtmesine⁵ yetişemedi Ayşe. Alıç çalısının gölgesinde durdu. Paçalarında sabahın çiğ ıslaklığı ellerinde deri peynirin kokusu vardı.

- Bubam duymuşsa öldürür bizi, dedi. Nere gidem ben? Nere gidem ben ih hıhı diye ağladı.

Güneşin gündeliği doluyordu. Kuşlar ise uyandırmadıkları güneşi uyutmak istemiyordu. Ayşe güneşe baktı. Kuşlar ayağına kondu güneşin. Yüreğine tutundu. Omzundan süzülüp şakağından geçti. Kuşlar da damına çekildi.

- Allah'ım dedi Ayşe ne olursun bizi köye gönderme. Sen dualarımı kabul edersin yavruların. Birimizi taş et birimizi kuş et diye yalvardı.

Yusuf tıpkı taşkala bir kuş gibi geri gelmedi dönmedi yuvasına. Damlarında kumrular hep birlikte Yusuf'u aramaya koyuldu. Ayşe kumru oldu.

- Bulduun mu, bulduun mu?

- Yok yook yok, Yusuf yok!

Ve kuşlar her zaman sevdalısını aramaz, kanından olana yanargalıdır⁶.

---

³ Dikenli bir bitki.

⁴ Yabani ekin.

⁵ Koşmak.

⁶ Yüreği yanmış, gönülden seven.